

Ох, неоднаково мені...

Щороку навесні усе прогресивне людство вшановує Генія і Пророка, який став символом України – Тараса Григоровича Шевченка.

Це свято, на жаль, ми святкуємо не в найкращих для України умовах: війна, COVID. Чи не тому саме сьогодні такі актуальні Шевченкові невмирущі поезії. Вшановуючи пам'ять Великого Кобзаря, ми знову і вкотре переконуємося у їх пророчому значенні. Таки потрібно частіше перечитувати Шевченка, бо немає іншого поета, котрий був би таким вселюдським правдомовцем, котрий силою свого духу кинув у віки наймогутніший вислів патріотизму:

...Та неоднаково мені,
Як Україну злії люде
Присплять лукаві, і в огні
Її окраденою збудять.

9 березня – дата, котра повинна бути відома кожному, хто вважає себе українцем. 9 березня 1814 р. у с. Моринці на Черкащині в сім'ї селянина-кріпака народився Шевченко, котрий став «велетнем у царстві людської культури». Про великого національного поета-демократа, основоположника нової української літератури люди склали афоризми: «Шевченко Тарас – наче сонце для нас», «Хто з Шевченком знається, той розуму набирається», «Шевченкові думки переживуть віки». Він – наш національний код, наш національний пароль. Україна – його Голгофа, її воля – його хрест. Він розіп'ятий був за свою Вітчизну і воскрес через неї. Всенародний біль – у ньому, вселюдська трагедія – у ньому, драматизм віку – у ньому.. Безкомпромісність, бунтівливість – його найглибша сутність. Його творча спадщина – це наші моральні приписи, звернення до душі, до сумління кожного.

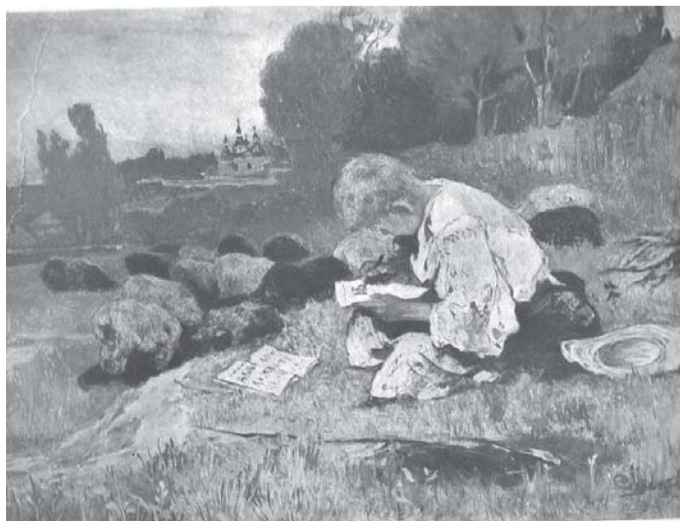
Його передбачення – пророчі. Немає такої події у недавній і новітній нашій історії, де б він не був доречний. Згадаєш Голодомор – 33, і моторошно стане від Кобзарєвого рядка: «Гробкопателі ходили». Сахнешся від 37-го, і почуєш прокляття: «Бодай їх постинали, отих царів, катів людських!». Замислишся над екологічними бідами, і спливе у пам'яті синівське, болісне: «Світе тихий, краю милий, моя Україно, за що тебе сплюндровано, за що, мамо, гинеш?». А дивлячись на деяких земляків, думаєш Шевченковими словами: «За шмат гнилої ковбаси у вас хоч матір попроси, то оддасте...»

Його є за що поважати.

Його треба читати, читати і знову читати. Тож нагадайте собі сьогодні бодай один Шевченків вірш. Пропонуємо «Доле, де ти?»

Минають дні, минають ночі,
Минає літо, шелестить
Пожовкле листя, гаснуть очі,
Заснули думи, серце спить,
І все заснуло, і не знаю,
Чи я живу, чи доживаю,
Чи так по світу волочусь,
Бо вже не плачу й не сміюсь...
Доле, де ти! Доле, де ти?
Нема ніякої,
Коли доброї жаль, Боже,
То дай злої, злої!
Не дай спати ходячому,
Серцем замирати
І гнилою колодою
По світу валятись.

А дай жити, серцем жити
І людей любити,
А коли ні... то проклинай
І світ запалити!
Страшно власти у кайдани,
Умирати в неволі,
А ще гірше – спати, спати
І спати на волі,
І заснути навек-віки,
І сліду не кинуть
Ніякого, однаково,
Чи жив, чи загинув!
Доле, де ти, доле, де ти?
Нема ніякої!
Коли доброї жаль, Боже,
То дай злої! злої!

Весна іде!

А ви знаєте, весна рухається по планеті зі швидкістю приблизно 50 кілометрів на добу. Це визначили, спостерегаючи за суцвіттями деяких рослин. А діти навесні ростуть швидше, ніж в інші пори року. А ви знаєте, весну завжди асоціюють із Жінкою. Адже весна і Жінка надихають і змушують по-новому поглянути практично на все, на оточуючу нас природу, на власні перспективи, дарують надію, віру і любов. Весна і Жінка – це завжди неперевершені дива.

Не можна стверджувати, що прихід весни звичайне і буденне явище. Той, хто з головою поринув у нескінченні турботи, роботу, навчання, може не помітити його. І це свято цілком можна і пропустити, адже всі ми знаємо, що від цього нічого страшного не трапиться. Що ми втрачаємо? Нічого! Але і не набуваємо тоді так само абсолютно нічого!

А тим часом починається нове життя! Все оживає, змінюється, сонечко стає ласкаве, не таке як спекотним літом і вже ніяк не таке, як було холодною зимою. І Жінка посміхається весні.

Вони ідуть поруч. І ніколи не пройдуть повз. Вони обов'язково подарують вам щось приємне, тепле і рідне.

Скоро все зміниться і зміниться на краще, а якщо у вас все добре, то стане зовсім чудово: додасться сил і день стане більшим, а значить і часу буде все більше і більше. Природа навколо розцвіте і заспіває. Все буде по-новому. Це – весна. Зупиніться і послушайте її! Ось вона стукає вам прямо в серце. Як і Жінка!

Зі святом Вас!

№ 3 (223), березень, 2021 р.

ОБЛАСНИЙ КОМПІТЕТ

Львівська обласна організація професійної спілки працівників охорони здоров'я України

Максим КОЗИЦЬКИЙ:

● Охорона здоров'я

«Модернізації лікарняної мережі – продовжується»

У Львівській ОДА відбулася робоча нарада щодо впровадження з 1 квітня 2021 року Програми медичних гарантій.

Керівництво обласних і міських адміністрацій та Національної служби здоров'я України обговорили питання стану мережі медичних закладів у регіоні, результати реалізації Програми медичних гарантій у 2020 році та питання щодо трансформації фінансування системи охорони здоров'я у майбутньому.

Голова Львівської обласної державної адміністрації Максим Козицький у своєму виступі наголосив: «Із впровадженням Програми медичних гарантій в Україні гроші дійсно пішли за пацієнтом. І це – основний елемент реформи. Ми вдячні НСЗУ за відкритість. Ми обговорили питання з надання якісної медичної допомоги на Львівщині у регіоні. Були й дискусії, зокрема, щодо модернізації лікарняної мережі, фінансування служби крові та інших галузей».

«Львівщина є одним з лідерів серед регіонів країни щодо реформування фінансування охорони здоров'я, – акцентував увагу присутніх очільник НСЗУ Андрій Віленський. – Сьогодні у Львівській області 2,1 млн

пацієнтів уклали декларацію зі своїм сімейним лікарем-терапевтом, або педіатром. Це – один з найвищих показників в Україні, 86% населення області. Торік НСЗУ виплатила закладам охорони здоров'я Львівщини за договорами 6,2 млрд грн. Фінансування зросло, порівняно з 2019 роком з 2,2 млрд грн до 5,3 млрд грн, якщо не рахувати «ковідні пакети».

Максим СТЕПАНОВ виступив за підвищення зарплат у медичній галузі

Підвищувати соціальні стандарти для працівників медичної системи – одне з пріоритетних завдань, які вирішує Міністерство охорони здоров'я України. Особливо важливо підтримати медиків зараз, коли вони роблять можливе й неможливе для порятунку українців в умовах пандемії COVID-19. На цьому під час виступу у Верховній Раді наголосив міністр охорони здоров'я України Максим Степанов.

Як зазначив міністр, МОЗ розробив законопроект «Про визначення розміру оплати праці медичних та інших працівників державних та комунальних закладів охорони здоров'я». Ним передбачено, що мінімальний розмір заробітної плати для медпрацівників залежатиме від прожиткового мінімуму на 1 січня календарного року та становитиме від 5,5 прожиткових мінімумів (для молодшого медичного персоналу) до 10–12 (для лікарів і керівників медзакладів).

«Наші лікарі, медичні працівники та науковці заслужили право на гідну оплату праці. Нині вони – на передньому

краю оборони, на «ковідному нулі». Тому закликаю народних депутатів, після внесення законопроекту в зал, на практиці довести свою відданість людям, які рятують українців щодня, і підтримати документ. Віддайте борг нашим рятувальникам!» – наголосив очільник МОЗ.

Крім цього, як наголосив міністр, вкрай важливо переходити до реальних і стратегічних кроків у реформуванні медичної галузі в цілому. І МОЗ упевнено рухається в цьому напрямку.

Наприклад, за ініціативи Максима Степанова Кабмін підтримав постанову, яка забезпечує нові умови для проведення складних операцій із трансплантації.

«Це відкриває широкі перспективи для розвитку вітчизняної науки, створення високооплачуваних робочих місць, а найголовніше, умов для наших вчених і спеціалістів, які не шукатимуть кращої долі за кордоном, а знайдуть всі можливості для самореалізації вдома», – сказав Максим Степанов.